

i.a.a. S.S.
Barhet

-1.777-32

Ingezonden ter ~~goedkeuring~~/mededeling

Ingevolge art. 198 van Gemeentewet (oud)

25 APR. 1994

206

gemeente oldebroek

Nr. 941091[✓]/₉320

De raad van de gemeente Oldebroek;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 02 NOV. 1993

overwegende:

dat het in verband met het tegengaan en het voorkomen van verontreiniging van oppervlaktewateren krachtens artikel 1, tweede lid, juncto het eerste lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren verboden is zonder vergunning met behulp van de gemeentelijke riolering afvalstoffen, verontreinigde of schadelijke stoffen in oppervlaktewateren te brengen, tenzij de voorschriften die zijn gesteld door de beheerder van het oppervlaktewater dan wel de beheerder van een rioolwaterzuiveringsinstallatie of enig ander werk, waarop de riolering is aangesloten, worden nageleefd, welke uitzondering overigens weer niet geldt voor bij AMvB aangewezen soorten van inrichtingen en stoffen;

dat het, ten einde de naleving van deze aan de gemeente gestelde voorschriften te kunnen verzekeren, wenselijk is ook met het oog daarop regels te stellen;

dat het voorts ter bescherming van de riolering en de goede werking daarvan, van de belangen van derden tegen nadelen welke hieruit kunnen voortvloeien, alsmede ter bescherming van de kwaliteit van het rioolslib, wenselijk is regels te stellen omtrent het lozen van afvalwater op de gemeentelijke riolering;

gelet op artikel 168 van de gemeentewet en mede in beschouwing genomen de Wet verontreiniging oppervlaktewateren;

B E S L U I T:

vast te stellen de volgende lozingsverordening riolering.

HOOFDSTUK 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- afvalwater: te lozen water, waarin al dan niet afvalstoffen als bedoeld onder b voorkomen;
- afvalstoffen: afvalstoffen, verontreinigde of schadelijke stoffen, in welke vorm dan ook, als bedoeld in artikel 1 van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren;
- riolering: het gemeentelijk rioolstelsel, met inbegrip van de daartoe behorende rioolgemalen en persleidingen en andere openbare werken en installaties van overeenkomstige aard, uitgezonderd straatkolken en particuliere aansluitingen;

AcJ/as

Sector Welzijn, en Sociale Zaken en Burgerij

210 Afdeling Welzijn en Onderwijs

- * Welzijnsverordening
- ** Verordening regelende de voorwaarden en tarieven voor het gebruik van de gemeentelijke sportaccommodaties, de welzijnsaccommodaties en het zwembad
- * Verordening leerlingenvervoer
- * Reglement op de medezeggenschapsraden
- ** { Instelling en regeling van de gemeentelijke commissie 6j WBO
- { Verordening behandeling beroepschriften artikel 6k WBO
- * Kampeerverordening

220 Afdeling Sociale Zaken en Burgerij

- * Verordening behandeling aanvragen ABW, IOAW en IOAZ.
- * Verordening behandeling bezwaarschriften ABW, IOAW en IOAZ

(Deze twee vervangen:

Verordening behandeling van aanvragen om bijstand en de behandeling van bezwaarschriften ABW (art 29 en 38)

Verordening behandeling van bezwaarschriften als bedoeld in art 16j t/m 16l Wet op de Bejaardenoorden

Verordening voor de behandeling van aanvragen en bezwaarschriften ingevolge de IOAW en IOAZ)

Verordening ingevolge de WVG (in ontwikkeling)

- * Verordening gemeentelijke identiteitskaart
- ** { Verordening werkzaamheden ambtenaren van de burgerlijke stand
- { Verordening openstellingsuren van de burgerlijke stand

Sector Grondgebied

- * Beheersverordening gemeentelijk grondbedrijf

310 Afdeling Openbare Werken

- * Verordening regelende de Algemene Voorwaarden voor de Verkoop van Grond door de gemeente Oldebroek
- * Marktverordening Wezep
- Marktverordening Oldebroek (in ontwikkeling)
- * Koopavondverordening
- * Kapverordening
- * Beheersverordening gemeentelijke begraafplaatsen
- * Subsidieverordening oud papier
- * Subsidieverordening oude schoenen

320 Afdeling Bouwen, Ruimtelijke Ordening, Volkshuisvesting en Milieu

- Bouwverordening
- Brandbeveiligingsverordening
- * Reclameverordening
- Woonruimteverordening (Huisvestingsverordening in ontwikkeling)
- Verordening Besluit Woninggebonden Subsidies
- Verordening Stads- en Dorpsvernieuwing
- Verordening woonwagenaanplaatsen (in ontwikkeling)
- * Afvalstoffenverordening
- * Lozingsverordening riolering

* = te wijzigen i.v.m. de Awb per november 1993

** = te wijzigen i.v.m. Gemeentewet en NBW (volgt)

*** = wordt later aangeboden

- d. waterbeheerder: de beheerder van een rioolwaterzuiveringsinstallatie of van enig ander werk waarop de riolering is aangesloten, dan wel het gezag dat bevoegd is tot het verlenen, weigeren, wijzigen of intrekken van een vergunning als bedoeld in artikel 1 van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, tot het inbrengen van afvalstoffen, verontreinigde of schadelijk stoffen in het oppervlaktewater waarop de riolering uitkomt;
- e. werk: vast aanwezige voorziening, waarmee stoffen direct of indirect in de riolering kunnen worden gebracht;
- f. inrichting: elke door de mens bedrijfsmatig of in omvang alsof zij bedrijfsmatig was, ondernomen activiteit die binnen zekere begrenzing pleegt te worden verricht.

Artikel 2 Verbod te lozen op een straatkolk

1. Het is verboden afvalwater of afvalstoffen met gebruikmaking van een straatkolk of een inspectieput te lozen op de riolering.
2. Het verbod in het eerste lid is niet van toepassing op de lozing op een straatkolk die in het kader van normaal huishoudelijk gebruik op een straatkolk plaatsvindt.
3. Burgemeester en wethouders kunnen van het verbod in het eerste lid ontheffing verlenen.

HOOFDSTUK 2 Bepalingen ter uitvoering van de door de waterbeheerder aan de gemeente gegeven voorschriften

Afdeling 1 Verbod zonder vergunning afvalwater of afvalstoffen te lozen

Artikel 3 Vergunningplicht

1. Het is verboden een inrichting die door middel van een werk afvalwater of afvalstoffen op de riolering kan lozen of loost zonder een daartoe verleende vergunning van burgemeester en wethouders:
  - a. op te richten of in werking te hebben;
  - b. uit te breiden of te wijzigen voor zover dit kan leiden tot een wijziging van de samenstelling, eigenschappen of hoeveelheden van het te lozen afvalwater of de te lozen afvalstoffen, dan wel tot een wijziging van de tijdsduur van de lozingen.
2. Het verbod in het eerste lid geldt niet voor inrichtingen die behoren tot een door burgemeester en wethouders aangewezen categorie, waarvoor door burgemeester en wethouders nadere regels zijn gesteld. Van het oprichten, het in werking hebben of het uitbreiden dan wel wijzigen geeft degene die de inrichting drijft kennis volgens de regels van artikel 4.
3. Het verbod in het eerste lid geldt niet voor inrichtingen waarvan de lozing uitsluitend bestaat uit met huishoudelijk afvalwater overeenkomend bedrijfsafvalwater.
4. Het bepaalde in het eerste lid geldt niet voor inrichtingen die bij algemene maatregel van bestuur zijn aangewezen op grond van artikel 1, tweede lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren.

Afdeling 2 Lozen overeenkomstig nadere regels na kennisgeving

Kennisgevingsplicht

Artikel 4

1. Degene die voornemens is een inrichting op te richten, behorende tot een door burgemeester en wethouders krachtens artikel 3, tweede lid, aangewezen categorie, moet hiervan 8 weken voor het oprichten aan burgemeester en wethouders schriftelijk kennisgeven met inachtneming van hetgeen hierna daaromtrent bepaald is.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot het uitbreiden of wijzigen van een inrichting behorende tot een door burgemeester en wethouders krachtens artikel 3, tweede lid aangegeven categorie voor zover dit kan leiden tot een wijziging van de samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid van het te lozen afvalwater of de te lozen afvalstoffen, dan wel een wijziging van de tijdsduur van de lozing.
3. Een kennisgeving als bedoeld in het eerste en tweede lid wordt ondertekend en ingediend door degene die de inrichting drijft.
4. Kennisgevingen als bedoeld in het eerste en tweede lid worden schriftelijk ingediend in ..-voud en bevatten in elk geval:
  - a. naam en adres van degene die de inrichting drijft;
  - b. een opgave van de wijze van lozen waaronder een nauwkeurige opgave van de hemel- en afvalwaterstromen binnen de inrichting alsmede een nauwkeurige karakterisering, van het te lozen afvalwater of de te lozen afvalstoffen naar samenstelling, eigenschappen en hoeveelheden;
  - c. de maatregelen die zijn of zullen worden getroffen om de belasting van het milieu die de lozing kan veroorzaken, te voorkomen of te beperken.
5. Burgemeester en wethouders zijn bevoegd nadere regels te stellen met betrekking tot de inhoud van de kennisgeving en de daarbij over te leggen bescheiden.
6. Het bepaalde in het eerste en tweede lid geldt niet voor inrichtingen die bij algemene maatregel van bestuur zijn aangewezen op grond van artikel 1, tweede lid van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren.

Nadere regels en voorschriften

Artikel 5

1. Voor inrichtingen waarvoor de kennisgevingsplicht als bedoeld in artikel 4, eerste en tweede lid van toepassing is, gelden de nadere regels opgenomen in het besluit van burgemeester en wethouders, krachtens artikel 3, tweede lid.
2. Burgemeester en wethouders kunnen met betrekking tot inrichtingen als bedoeld in het eerste lid, voorschriften opleggen ter uitvoering van de door de waterbeheerder aan de gemeente gegeven voorschriften.
3. Burgemeester en wethouders kunnen een lozing vanuit een inrichting, als bedoeld in het eerste lid, verbieden indien voorschriften redelijkerwijze de uitvoering van de door de waterbeheerder aan de gemeente gegeven voorschriften niet kunnen waarborgen.

Verbodsbepalingen

Artikel 6

- Het is degene bedoeld in artikel 4, eerste en tweede lid, verboden een inrichting die door middel van een werk afvalwater of afvalstoffen kan lozen of loost op te richten, in werking te hebben of uit te breiden of te wijzigen, voor zover dit kan leiden tot een wijziging van de samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid van het lozen afvalwater of de te lozen afvalstoffen, dan wel een wijziging van de tijdsduur van de lozing:
- a. zonder de kennisgeving gedaan op grond van artikel 4;
  - b. in afwijking van de bij de kennisgeving verstrekte gegevens;
  - c. in strijd met de nadere regels die krachtens artikel 5, eerste lid, van toepassing zijn;
  - d. in strijd met de voorschriften die burgemeester en wethouders krachtens artikel 5, tweede lid, hebben opgelegd.

Afdeling 3 Overige bepalingen ter uitvoering van de door de waterbeheerder aan de gemeente gegeven voorschriften

Artikel 7 Vangnetbepaling

Onverminderd het bepaalde in de artikelen 2 tot en met 6 is het verboden op de riolering op enigerlei wijze afvalwater te lozen dat, of afvalstoffen te lozen die door samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid:

- a. gevaar, schade of hinder kunnen opleveren voor de rioolwaterzuiveringsinstallatie of enig ander werk dat de waterbeheerder in beheer heeft en waarop de riolering is aangesloten of voor de goede werking daarvan;
- b. schadelijk of verontreinigd kunnen zijn voor het ontvangende oppervlaktewater.

HOOFDSTUK 3 Bepalingen ter bescherming van de riolering en de goede werking daarvan

Artikel 8 Algemene regels

1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 2 tot en met 7 is het verboden op de riolering op enigerlei wijze afvalwater te lozen of afvalstoffen te lozen die door samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid:
  - a. gevaar, schade, of hinder kan (kunnen) opleveren voor de riolering, dan wel de goede werking daarvan, of voor de daarop aangeslotenen;
  - b. een nadelige invloed kan (kunnen) hebben op de verwerking van het uit het riool te verwijderen slib.
2. Het is in het bijzonder verboden op de riolering afvalwater of afvalstoffen te lozen:
  - a. met een temperatuur hoger dan 30°C;
  - b. met een zuurgraad, uitgedrukt in waterstofionenexponent (pH) lager dan 6,5 of hoger dan 10,0, alsmede zuren en basen die niet in water zijn opgelost;
  - c. met een sulfaatconcentratie van meer dan 300 mg per liter;
  - d. dat (die) verstopping of beschadiging van de riolering of daarmee verbonden installaties kan (kunnen) veroorzaken;
  - e. dat (die) worden versneden door middel van versnijdende apparatuur, tenzij het stoffen betreft die ook zonder te zijn versneden geloosd mogen worden;
  - f. dat (die) brand- of explosiegevaar kan (kunnen) veroorzaken;
  - g. dat (die) stankoverlast kan (kunnen) veroorzaken;
  - h. dat (die) voorafgaande aan de lozing door een beerput, rottingsput of septictank is (zijn) geleid.
3. Het is verboden op een regenwaterriool op enigerlei wijze ander afvalwater te lozen dan niet-verontreinigd hemelwater.
4. Ten behoeve van controle op lozingen dienen een of meer doelmatige controlevoorzieningen te zijn aangebracht.
5. Het in het tweede lid, sub a tot en met c en vierde lid bepaalde geldt niet voor het lozen van afvalwater of afvalstoffen in het kader van het normale huishoudelijke gebruik dat van een woonruimte wordt gemaakt.
6. Burgemeester en wethouders kunnen voorschriften opleggen ter bescherming van de kwaliteit van het rioolslib, van de riolering, en de goede werking daarvan.
7. Het is verboden afvalwater of afvalstoffen op de riolering te lozen in strijd met de voorschriften als bedoeld in het zesde lid.

HOOFDSTUK 4   Algemene bepalingen betreffende ontheffing, vergunning en voorschriften

Aanvraag vergunning of ontheffing

Artikel 9

Een aanvraag om vergunning of ontheffing kan mondeling worden ingediend, indien in verband met het spoedeisende karakter van de zaak, het schriftelijk indienen hiervan niet kan worden gevergd.

Advisering van de waterbeheerder over de vergunningaanvraag

Artikel 10

1. Tenzij burgemeester en wethouders reeds bij een eerste beoordeling van de aanvraag menen dat de vergunning behoort te worden geweigerd, stellen zij, onder overlegging van de aanvraag en de daarop betrekking hebbende bescheiden, de waterbeheerder in de gelegenheid hen van advies te dienen omtrent de aanvraag.
2. Indien met het oog op het geheel of gedeeltelijk inwilligen van de aanvraag een wijziging of aanvulling van de aan de gemeente gegeven voorschriften voor het brengen van het rioolwater in oppervlaktewater of naar een rioolwaterzuiveringsinstallatie of enig ander werk waarop de riolering is aangesloten noodzakelijk is, dienen burgemeester en wethouders binnen 4 weken na de dag waarop de aanvraag is ontvangen, onderscheidenlijk na de dag waarop de in artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht bedoelde aanvulling of verbetering is ontvangen, een daartoe strekkend verzoek schriftelijk in bij de waterbeheerder.
3. Van de indiening als bedoeld in het tweede lid geven burgemeester en wethouders kennis aan de aanvrager van de vergunning.

Beslissingstermijn vergunning

Artikel 11

1. Burgemeester en wethouders beslissen over een aanvraag om vergunning binnen 17 weken na de dag waarop de aanvraag ontvangen is, onderscheidenlijk na de dag waarop de in artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht bedoelde aanvulling of verbetering is ontvangen.
2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid beslissen burgemeester en wethouders binnen 4 weken na het van kracht worden van de beslissing van de waterbeheerder als bedoeld in artikel 10, tweede lid of van een daarvoor in de plaats getreden beslissing in beroep indien deze beslissing genomen wordt later dan 13 weken na de dag waarop de aanvraag in behandeling is genomen.
3. Burgemeester en wethouders kunnen hun beslissing voor ten hoogste 8 weken verdagen. Van het besluit tot verdaging wordt vóór de afloop van de in het eerste en tweede lid bedoelde termijn schriftelijk mededeling gedaan aan de aanvrager en aan de waterbeheerder.
4. In afwijking van het eerste, tweede en derde lid kunnen burgemeester en wethouders, indien een gecoördineerde behandeling van de lozingsvergunning en de milieuvergunning op grond van de Wet milieubeheer naar het oordeel van de burgemeester en wethouders noodzakelijk is, de procedure van de totstandkoming van de milieuvergunning uit hoofdstuk 13 Wet milieubeheer (Stb 1992,551) van overeenkomstige toepassing verklaren. Zij geven de aanvrager en de waterbeheerder binnen twee weken hiervan bericht.

Toezending beschikking

Artikel 12

Burgemeester en wethouders zenden een afschrift van de beslissing tot aanvraag, intrekking of wijziging aan de waterbeheerder en de regionale inspecteur van het staatstoezicht op de volksgezondheid, belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu.

Indien de vergunning wordt verleend, wordt bij de beschikking een gewaarmerkt exemplaar van de op de vergunning betrekking hebbende aanvraag gevoegd.

Anticipatie op toekomstige ontwikkelingen

Artikel 13

Burgemeester en wethouders houden bij hun beslissing op de aanvraag om vergunning rekening met de te verwachten ontwikkelingen in de lozingen op de riolering en in het bijzonder met die welke veroorzaakt kunnen worden door:

- redelijkerwijze binnen afzienbare tijd te verwachten wijzigingen in de lozing waarvoor vergunning wordt gevraagd;
- voorgenomen lozingen van derden.

Tijdsduur vergunning

Artikel 14

- De vergunning kan voor een bepaalde termijn worden verleend indien:
  - de lozing een tijdelijk karakter zal hebben;
  - een aan de gemeente verleende vergunning voor het brengen van het rioolwater in oppervlaktewater of naar een rioolwaterzuiveringsinstallatie of enig ander werk waarop de riolering is aangesloten, tot het verlenen van een vergunning voor een bepaalde termijn noopt.
- Na het verstrijken van de termijn als bedoeld in het eerste lid blijft de vergunning van kracht zo lang op een tijdig ingediende aanvraag om verlenging niet is beslist.

Zakelijk karakter vergunning

Artikel 15

- De vergunning geldt zowel voor de aanvrager als voor zijn rechtsverkrijgende.
- Van de rechtsovergang geeft de rechtsverkrijgende binnen 26 weken na datum daarvan schriftelijk kennis aan burgemeester en wethouders.

Weigering vergunning

Artikel 16

De vergunning wordt in ieder geval geweigerd indien:

- het verlenen van de vergunning in strijd zou zijn met de voorschriften welke door de waterbeheerder aan de gemeente zijn gegeven, een verzoek van de gemeente tot wijziging van deze voorschriften is afgegeven en de afwijzing onherroepelijk is geworden;
- het rioolstelsel niet over voldoende capaciteit beschikt om de aangevraagde hoeveelheid afvalwater of afvalstoffen te kunnen lozen.

Intrekking of wijziging van vergunning

Artikel 17

1. De vergunning kan worden ingetrokken of gewijzigd:
  - a. indien ter verkrijging daarvan onjuiste dan wel onvolledige gegevens blijken te zijn verstrekt;
  - b. indien op grond van een verandering van de omstandigheden of inzichten, opgetreden na het verlenen van de vergunning, moet worden aangenomen dat intrekking of wijziging wordt gevorderd door het belang of de belangen ter bescherming waarvan de vergunning is vereist;
  - c. indien de aan de vergunning verbonden voorschriften niet zijn of worden nagekomen;
  - d. indien van de vergunning geen gebruik wordt gemaakt binnen of gedurende een daarin gestelde termijn dan wel, bij gebreke van een dergelijke termijnstelling, binnen of gedurende een redelijke termijn;
  - e. indien de vergunninghouder of zijn rechtsverkrijgende dit verzoekt;
  - f. indien de rechtsverkrijgende niet binnen de in artikel 15, tweede lid gestelde termijn van de rechtsovergang schriftelijk kennis heeft gegeven aan burgemeester en wethouders.
2. Een besluit tot intrekking of wijziging op grond van het eerste lid, sub a en b wordt niet genomen dan nadat de waterbeheerder in de gelegenheid is gesteld binnen een door burgemeester en wethouders te bepalen termijn hun oordeel kenbaar te maken omtrent het voornemen tot het nemen van dit besluit.

Procedure ontheffing

Artikel 18

Voor het verkrijgen van een ontheffing als bedoeld in artikel 2, derde lid, is het bepaalde in de artikelen 11 tot en met 17 en artikel 20 van toepassing met dien verstande dat de in artikel 11, eerste lid, genoemde termijn drie weken bedraagt.

Bepalingen betreffende nadere voorschriften

Artikel 19

1. Burgemeester en wethouders kunnen voorschriften als bedoeld in artikel 5, tweede lid en artikel 8, zesde lid al dan niet voor een bepaalde termijn opleggen.
2. Burgemeester en wethouders kunnen, spoedeisende gevallen uitgezonderd, voorschriften niet opleggen dan nadat degene aan wie deze voorschriften zullen worden opgelegd in de gelegenheid is gesteld binnen een door burgemeester en wethouders te stellen termijn zijn oordeel hierover kenbaar te maken.
3. Alvorens burgemeester en wethouders op grond van artikel 5, tweede lid voorschriften opleggen, stellen zij de waterbeheerder in de gelegenheid hen daarover van advies te dienen.
4. Het bepaalde in de artikelen 12, 13, 15 en 17 is van overeenkomstige toepassing.

Termijnen

Artikel 20

Met betrekking tot de in deze verordening genoemde termijnen is het bepaalde in de Algemene termijnwet van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK 5 Straf-, overgangs- en slotbepalingen

Verstrekken van inlichtingen en dergelijke

Artikel 21

Een ieder is verplicht aan de ambtenaren belast met de zorg voor de naleving van een of meer bepalingen van deze verordening alle medewerking te verlenen en op eerste vordering alle inlichtingen te verstrekken, inzage te verschaffen in bescheiden en hen in de gelegenheid te stellen daarvan afschrift te nemen, een en ander voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.

Kennisgeving van bijzondere omstandigheden

Artikel 22

1. Indien wordt vastgesteld of het vermoeden bestaat dat door bijzondere omstandigheden zoals storing in het productieproces afvalwater wordt geloosd of zal worden geloosd dat door samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid:
  - a. gevaar, schade of hinder oplevert voor de rioolwaterzuiveringsinstallatie of enig ander werk waarop de riolering is aangesloten of voor de goede werking daarvan;
  - b. schadelijk of verontreinigend is voor het ontvangende oppervlaktewater;
  - c. gevaar, schade of hinder oplevert voor de riolering, dan wel de goede werking daarvan of voor de daarop aangeslotenen;
  - d. een nadelige invloed heeft op de verwerking van het uit de riolering verwijderde slib,is degene die afvalwater op de riolering loost verplicht kennis te geven aan burgemeester en wethouders of een daartoe door hen aangewezen ambtenaar en onmiddellijk alle maatregelen te nemen die gevaar, schade of hinder kunnen beperken.
2. Burgemeester en wethouders dan wel de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaar doen van de in dat lid bedoelde kennisgeving terstond melding aan de waterbeheerder, indien de bijzondere omstandigheden, als bedoeld in het eerste lid, onder a en b, gevaar, schade of hinder kunnen opleveren voor de rioolwaterzuiveringsinstallatie of het ontvangende oppervlaktewater.

Strafbepaling

Artikel 23

Overtreding van artikel 2, eerste lid, artikel 3, eerste lid, artikel 5, derde lid, artikel 6, artikel 7, artikel 8, eerste, tweede, derde, vierde en zevende lid, artikel 21, artikel 22, eerste lid en de krachtens deze artikelen gegeven voorschriften wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of een geldboete van de tweede categorie en kan bovendien worden gestraft met openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak.

Opsporingsambtenaren

Artikel 24

1. De opsporing van de in de artikel 23 strafbaar gestelde feiten is, naast de in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering genoemde opsporingsambtenaren, opgedragen aan hen die door burgemeester en wethouders met de zorg voor de naleving van deze verordening zijn belast, ieder voor zover het de feiten betreft, die in de aanwijzing zijn vermeld.

2. De krachtens het eerste lid aangewezen personen leggen in handen van de burgemeester of met machtiging van deze in handen van de chef van het korps, indien deze hoofdcommissaris of commissaris van politie is, de volgende eed of belofte af:

"Ik zweer (beloof) dat ik mijn functie als opsporingsambtenaar met alle ijver en zonder aanzien des persoons zal vervullen. Zo waarlijk helpe mij God almachtig (Dat belooft ik)".

N.B.: In gemeenten met rijkspolitie luidt de bepaling als volgt:

De krachtens het eerste lid aangewezen personen leggen in handen van de burgemeester de volgende eed of belofte af:

"Ik zweer (beloof) dat ik mijn functie als opsporingsambtenaar met alle ijver en zonder aanzien des persoons zal vervullen. Zo waarlijk helpe mij God almachtig (Dat belooft ik)".

Betreden dan wel binnentreden van gebouwen en terreinen

Artikel 25

1. Zo dikwijls de zorg voor de naleving van het bij of krachtens deze verordening bepaalde dit vereist, wordt hierbij de last verstrekt al dan niet besloten ruimten en plaatsen - woningen en schepen daaronder begrepen - desnoods tegen de wil van de rechthebbende bewoner of gebruiker, te betreden:
  - a. aan hen, die en voor zover zij door het bevoegd gezag belast zijn met de uitvoering van bestuursdwang ter handhaving van het bepaalde bij of krachtens deze verordening;
  - b. aan hen, die en voor zover zij door het bevoegd gezag belast zijn met de toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze verordening;
  - c. aan opsporingsambtenaren, die en voor zover zij belast zijn met de opsporing van overtredingen van het bepaalde bij of krachtens deze verordening.
2. De in het eerste lid bedoelde last is te allen tijde uitvoerbaar.
3. Voor zover de in het eerste lid bedoelde last woningen betreft, wordt deze verstrekt met inachtneming van de Wet van 31 augustus 1853, Staatsblad 83, en uitsluitend indien de zorg voor de naleving een voorschrift betreft dat strekt tot bescherming van het leven of de gezondheid van personen.
4. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet ten aanzien van de ruimten waarvan het betreden dan wel binnentreden, buiten het geval van ontdekking op heterdaad, voor het opsporen van een strafbaar feit ingevolge het bepaalde in artikel 123 van de Wetboek van Strafvordering niet is toegestaan.

Nemen van monsters

Artikel 26

De in artikel 21 en artikel 24 bedoelde ambtenaren zijn bevoegd de lozing van afvalwater of afvalstoffen in de riolering te meten, alsmede monsters daarvan te nemen, een en ander voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. De resultaten van de metingen, alsmede de uitslag van het onderzoek van de monsters worden ten spoedigste ter kennis van de betrokken lozers gebracht.

Inwerkingtreding

Artikel 27

1. Deze verordening treedt in werking op de achtste dag na die waarop zij is afgekondigd.
2. Op dat tijdstip vervalt de Lozingsverordening riolering 1992 vastgesteld bij raadsbesluit van 26 mei 1992 nr. 921275/2 met inbegrip van latere besluiten tot wijziging van die verordening.

Overgangsbepaling

Artikel 28

1. Vergunningen en ontheffingen - hoe ook genaamd - verleend krachtens de lozingsverordening riolering van 1992 blijven - voor zover het gebod of verbod waarop de vergunning of ontheffing betrekking heeft, ook vervat is in deze verordening en voor zover zij niet eerder zijn vervallen of ingetrokken - nog gedurende 2 jaren na de inwerkingtreding van deze verordening van kracht.
2. Algemene regels opgelegd krachtens de Lozingsverordening 1992 blijven voor zover van toepassing op categorieën inrichtingen die ook krachtens deze verordening zijn aangewezen, nog gedurende 2 jaren van toepassing.
3. Voor zover krachtens deze verordening categorieën inrichtingen worden aangewezen op grond van artikel 3, tweede lid, die niet reeds in de Lozingsverordening 1992 waren aangewezen, gelden de nadere voorschriften als bedoeld in artikel 3, tweede lid, en artikel 5, eerste lid, pas na 2 jaren na inwerkingtreding van deze verordening.
4. Voorschriften en beperkingen opgelegd krachtens de Lozingsverordening riolering 1992 blijven, voor zover de bepalingen ingevolge welke deze voorschriften en beperkingen zijn opgelegd, ook vervat in deze verordening en voor zover zij niet eerder zijn vervallen of ingetrokken, nog gedurende 2 jaren na de inwerkingtreding van deze verordening van kracht.
5. Degene als bedoeld in artikel 4, eerste lid, van deze verordening is vrijgesteld van de in het eerste en tweede lid van dat artikel vervatte verplichting tot schriftelijke kennisgeving, voor zover voor de onderwerpelijke lozingen vergunning of ontheffing is verleend dan wel een kennisgeving is verricht krachtens de Lozingsverordening van 1992.
6. Indien voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening een aanvraag om een vergunning of ontheffing - hoe ook genaamd - op grond van de Lozingsverordening riolering van 1992 is ingediend en voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening nog niet op die aanvraag is beslist, wordt daarop de overeenkomstige bepaling van deze verordening toegepast.
7. Op een aanhangig beroep- of bezwaarschrift, betreffende een vergunning, ontheffing, voorschrift of beperking, bedoeld in het eerste of vierde lid dat voor of na het tijdstip bedoeld in artikel 27, eerste lid is ingekomen binnen de voordien geldende beroepstermijn, wordt beslist met toepassing van de Lozingsverordening riolering van 1992.
8. De vergunning, ontheffing, het voorschrift of de beperking bedoeld in het eerste of tweede lid blijft, onverminderd het in het eerste en tweede lid bepaalde, van kracht totdat onherroepelijk is beslist op een beroep- of bezwaarschrift, als bedoeld in het zevende lid.

Aanhalingstitel

Artikel 29

Deze verordening kan worden aangehaald onder de titel "Lozingsverordening riolering 1994".

Aldus besloten door de raad voornoemd in
zijn vergadering van 23 november 1993.

Bekend gemaakt

d.d. 23-2-1994

Ingezonden ter ~~mededeling~~ mededeling
Ingevolge art. 198 van Gemeentewet
206 (oud)

25 APR. 1994

 , voorzitter.
 , secretaris.

TOELICHTING

Steeds meer gemeenten voeren een actief lozingsverordeningsbeleid. Aanleiding tot de herziening van de Modelverordening 1987 (hierna te noemen Model 1987) zijn de in de praktijk gerezen vragen onder meer met betrekking tot:

- de strafrechtelijke handhaving;
- het lozen op straatkolken;
- het lozen door noch onder de vergunningplicht (artikel 2 oud), noch onder de algemene regels vallende bedrijven (artikel 4 oud).

Van de gelegenheid is tevens gebruik gemaakt om de Model-verordening aan toekomstige wetgeving aan te passen en op enkele (kleinere) punten te herzien. Zo is de lijst met voorzieningen (bijlage 2, model 1987) grondig herzien. Verder zijn de algemene regels (artikel 4, model 1987) kritisch nagelopen en herzien. De vragen op strafrechtelijk gebied hadden met name betrekking op de vervolging van overtreding van bepalingen uit hoofdstuk 2 van het Model 1987 dat toeziet op de bescherming van het oppervlaktewater. In overleg met het Openbaar Ministerie (Commissie voor het milieubeheer) is gekozen voor bijgestelde strafbaarstelling die ruimere mogelijkheden geeft. Voor het lozen op straatkolken, bijvoorbeeld bij bronbemaling of gevelreiniging, kende het Model 1987 geen specifieke bepalingen. Een verbod plus ontheffingsstelsel moet tegemoet komen aan deze omissie.

Het Model 1987 kende slechts gesloten categorieën, zowel voor de vergunningplicht (artikel 2) als voor de kennisgevingsplicht (indirect via artikel 4). Daardoor was het statische model en kon het voorkomen dat nieuwe typen bedrijven nergens onder vielen. Het nieuwe model sluit aan bij het systeem dat de Wet milieubeheer (WM) hanteert, en biedt voor elk type bedrijf een regeling.

Voorts is in het nieuwe model waar mogelijk geanticipeerd op de situatie die zal ontstaan na inbouw van de lozingsverordening in de WM. Tijdens de parlementaire behandeling van de WM hebben de ministers van VROM en V en W in het debat over de afstemming van de WM en WVO toegezegd in een afzonderlijk wetsvoorstel de regulering van de indirecte lozingen te herzien. Daarbij is het de bedoeling alle milieu-aspecten van de indirecte lozingen te regelen via de WM, tenzij het gaat om indirecte lozingen die zijn aangewezen op grond van artikel 1, tweede lid WVO, zie brief van 14 mei 1991, TK 21087, nr. 19, '90-'91. Dit wetsvoorstel is thans in voorbereiding en zal naar verwachting eind 1993 aan de Tweede Kamer worden aangeboden. Inwerkingtreding is niet eerder te verwachten dan eind 1994.

Daarom is in het nieuwe model uitgegaan van een inrichtingenregime en niet van een lozingenregime zoals het Model 1987 in navolging van de WVO hanteerde. Dit heeft tevens strafrechtelijk enige voordelen.

Dit is tevens een geschikte gelegenheid te wijzen op een nieuwe mogelijkheid van algemene regels (vergelijkbaar met de Hinderwet-AMvB's) op grond van de artikelen 2a tot en met 2d WVO (nieuw). Met de komst van de WM zijn deze artikelen toegevoegd aan de WVO. Een AMvB voor tandartsen (het Lozingenbesluit tandartsenpraktijken) is thans in een vergevorderd stadium van voorbereiding (vermoedelijke inwerkingtreding eind 1993). Dit betekent dat de lozingsverordening ten aanzien van tandartsen (en dus ook te zijner tijd de WM) terugtreedt voor de WVO-regeling. De VNG is overigens voorstander van zo min mogelijk WVO-AMvB's uit een oogpunt van integrale regelgeving.

Tenslotte is in deze herziening geanticipeerd op de Algemene wet bestuursrecht (Stb. 1992, 315) die waarschijnlijk per 1 januari 1994 in werking zal treden. Het betreft daarbij met name de artikelen 1:3, 2:1 en 3:4, en hoofdstuk 4 van de Algemene wet bestuursrecht. Het feit dat de Algemene wet bestuursrecht nog niet van kracht is, hoeft hierbij geen belemmering te zijn. Het betreft hier immers een reeds vastgestelde formele wet (zie Stb. 1992, 315) die burgemeester en wethouders onder verwijzing naar de genoemde artikelen, als leidraad kunnen nemen bij de uitvoering van de verordening.

Ook dit laatste hoeft door de gemeenteraad niet te worden vastgesteld nu artikel 209, sub a van de gemeentewet burgemeester en wethouders belast met de uitvoering van gemeentelijke verordeningen.

Dit model is in goed overleg besproken met de Unie van Waterschappen, de NEN-commissie voor olie en vet, het ministerie van VROM, afdeling Water en de voorzitter van de Commissie voor het milieubeheer van het Openbaar Ministerie.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

Begrip "afvalwater"

Onder dit begrip wordt in ieder geval niet verstaan verontreinigd hemelwater. Dit betekent dat "zure" regen (pH van lager dan 6,5) niet valt onder de pH-bepalingen van artikel 8.

Begrip "riolering"

Het gemeentelijk rioolstelsel omvat het geheel van voorzieningen voor het opvangen, verzamelen en afvoeren van zowel afvalwater als hemelwater. In een aantal gemeenten bestaan gescheiden stelsels voor deze watersoorten. Dit onderscheid wordt in de verordening tot uitdrukking gebracht door artikel 8, lid 3. Tot het riool worden de straatkolken en particuliere aansluitingen niet gerekend. Dit zijn werken (vaste lozingspunten).

Begrip "waterbeheerder"

Gebruikelijk is ook de term "waterkwaliteitsbeheerder". Uiteraard is het ook mogelijk om het woord "waterbeheerder" in de verordening te vervangen door de naam van de instantie die in feite het beheer voert. Deze instantie kan bijvoorbeeld zijn: het dagelijks bestuur van een waterkwaliteitbeherend waterschap, gedeputeerde staten of de minister van verkeer en waterstaat.

Begrip "werk"

Voor een "werk" in de zin van deze verordening is kenmerkend dat het gebonden is aan een vaste plaats. Deze beperking tot vast aanwezige aansluitingen op de riolering betekent dat alle overige wijzen van lozing, zoals bijvoorbeeld met behulp van slangen (drainageslangen, slangen van tankauto's), als lozingen zonder gebruik te maken van een werk zijn aan te merken.

Begrip "inrichting"

Het wetsvoorstel dat thans in voorbereiding is, ter uitbreiding van de Wet milieubeheer met een regeling van lozingen op de riolering, zal evenals de Wet milieubeheer nu reeds, uitgaan van de inrichting als centraal begrip. Het model 1987 gaat in navolging van de Wet milieubeheer nu reeds, uitgaan van de inrichting als centraal begrip. Het model 1987 gaat in navolging van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (WVO) uit van een handeling: het lozen op de riolering.

Vooruitlopend op de uitbreiding van de Wet milieubeheer met een regeling van lozingen op de riolering is deze Model-verordening gekozen voor een inrichtingenopzet. Belangrijk voordeel hiervan is dat bij de handhaving in situaties zonder vergunning of kennisgeving het daadwerkelijk lozen niet hoeft te worden geconstateerd. Er kan worden volstaan met de constatering dat een potentieel lozende inrichting zonder vergunning of kennisgeving in werking is.

Voor het begrip "inrichting" is voor aansluiting gekozen bij de definiering zoals deze is gegeven in artikel 1.1., eerste lid van de Wet Milieubeheer.

Ten aanzien van de begrippen "afvalwater en afvalstoffen" wordt opgemerkt dat deze in het Model 1987 niet overal consequent zijn gehanteerd. Volgens artikel 8 was het bijvoorbeeld in theorie niet verboden vloeibaar rubber te lozen in tegenstelling tot artikel 7 waarin dit verboden was. In deze model-verordening is besloten beide "afvalwater en afvalstoffen" consequent te noemen hetgeen de beoogde duidelijkheid ten goede komt.

Artikel 2

Ten aanzien van dit artikel kan worden opgemerkt dat het lozen op een straatkolk of een inspectieput niet in het Model 1987 was geregeld, behalve via de zogenaamde vangnetbepalingen van artikel 7 en artikel 8.

Gedacht moet hierbij worden aan lozingen op straatkolken bijvoorbeeld bij gevelreiniging, het wassen van auto's etc. Derhalve is door het opnemen van dit artikel de mogelijkheid geschapen deze specifieke activiteiten te regelen door middel van een ontheffingsregeling. Het voordeel hiervan is dat urgente zaken door middel van een korte procedure snel geregeld kunnen worden.

In het kader van normaal huishoudelijk gebruik kunnen lozingen op een straatkolk plaatsvinden. Deze kunnen bijvoorbeeld optreden bij het wassen van een auto door particulieren, het schrobben van de stoep of het lappen van ramen. Voor deze lozingen geldt volgens lid 2 de uitzondering op het verbod in lid 1. De uitzondering wordt beperkt tot een lozing op een straatkolk in het kader van normaal huishoudelijk gebruik. Het lozen van afvalwater van het toilet op een straatkolk is bijvoorbeeld niet normaal, evenals het lozen van afgewerkte olie op een straatkolk. Ook het lozen op een straatkolk buiten huishoudelijke situaties, bijvoorbeeld het wassen van auto's in bedrijfsmatige omstandigheden, valt niet onder de uitzondering van lid 2.

Artikel 3

Zoals reeds vermeld bij het begrip "inrichtingen" als genoemd in artikel 1 is voor de vergunning- en kennisgevingplicht niet meer "het lozen" maatgevend maar het in werking hebben van een inrichting zoals ook in de Wet milieubeheer het geval is.

In deze Model-verordening is gekozen voor een open categorie vergunningplichtige bedrijven. Alle bedrijven zijn dus vergunningplichtig tenzij ze vallen onder de uitzonderingen van lid 2 (nadere regels) of lid 3 (ontheffing voor minimaal belastende lozers). Dit is zo geformuleerd om te voorkomen dat bepaalde bedrijfscategorieën nergens adequaat geregeld worden. In het Model 1987 kon het voorkomen dat voor een bedrijf noch een vergunningplicht, noch algemene regels golden.

Deze Modelverordening gaat dus uit van een opzet welke overeenkomt met het systeem dat de Wet milieubeheer hanteert ten aanzien van de algemene regels (artikel 8.2, lid 2, Wet milieubeheer).

Lid 1 (vergunningplichtige inrichtingen)

Door de nu gehanteerde methodiek vervalt de noodzaak van een opsomming zoals in het Model 1987 en als zodanig wordt hiermee de flexibiliteit van deze verordening vergroot.

Bij de in dit lid bedoelde bedrijven kan worden gedacht aan de in het Model 1987 genoemde bedrijven:

- grafische bedrijven, met uitzondering van diepdrukkerijen met eigen cilindervervaardiging en zeefdrukkerijen;
- laboratoria, met uitzondering van geïntegreerde laboratoria die meer dan 10.000 m³ afvalwater per jaar lozen en analytische laboratoria;
- textiel fabrieken, met uitzondering van textielveredelingsbedrijven;
- psychiatrische ziekenhuizen, inrichtingen voor zwakzinnigen en verpleegtehuizen;
- accufabrieken;
- bedrijven die in verhouding tot de totale lozing op de gemeentelijke riolering veel zuurstofbindende stoffen lozen met een jaargemiddelde vervuilingswaarde van ten hoogste 5.000 inwonersequivalenten alsmede een bedrijf dat gemiddeld per jaar ten hoogste 500 m³ afvalwater per dag loost;
- champignonkwekerijen;
- chemicaliëngroothandels en -verwerkers;
- bedrijven die jaarlijks niet meer dan 1.000 auto's deconserveren;
- lijmfabrieken;
- optische bedrijven;
- poetsdoekwasserijen;
- tectyleerbedrijven;
- (verf)sputinrichtingen;
- vulkaniseerbedrijven.

Daarnaast kunnen ook andere categorieën die niet in het model 1987 vermeld zijn, en bijvoorbeeld in een specifieke gemeente wel van belang zijn, relevant zijn. Te denken valt aan bij voorbeeld de volgende bedrijven:

- schilderswerkplaatsen (die naast huishoudelijk afvalwater ook bedrijfsafvalwater lozen);
- metaalbewerkingsbedrijven;
- zwembaden;
- voedings- en genotmiddelenindustrie;
- elektrische apparatenfabrieken;
- scheepswerven incl. reparaties;
- scheepsschilder- en schoonmaakbedrijven;
- elektriciteitsproductiebedrijven (kolen- of oliegestookt).

Overigens is het van belang te constateren dat bedrijven die net buiten de categorieomschrijving voor nadere regels vallen, vergunningplichtig blijven: bijvoorbeeld inrichtingen die koelwater met toevoegingen (vergelijk artikel II, sub m van het uitvoeringsbesluit) lozen.

Lid 2 (nadere regels):

In deze Model-verordening is ervoor gekozen dat de gemeenteraad het stellen van nadere regels overlaat aan burgemeester en wethouders op grond van artikel 169 van de gemeentewet.

Dit schept meer flexibiliteit dan het door de gemeenteraad zelf vaststellen van nadere regels.

Voor de meldingsplichtige inrichtingen bevat artikel II, uit het uitvoeringsbesluit van burgemeester en wethouders, algemene voorschriften, die volgens de terminologie van de gemeentewet "nadere regels" heten, uitgesplitst naar de betrokken bedrijfscategorieën. Deze nadere regels zijn bedoeld als minimumnormen waaraan in ieder geval dient te worden voldaan. De gemeente doet er goed aan na te gaan of deze landelijk opgestelde model-voorschriften in de plaatselijke situatie voldoen, dan wel aanscherping, verzachting of nuancering behoeven. Uiteraard dient in zulke gevallen de waterkwaliteitbeheerder hierover te worden geraadpleegd.

Zo is het denkbaar dat de nadere regels niet geheel sporen met de praktijk, bijvoorbeeld in verband met branchevervaging of technische ontwikkelingen, of de bijzondere plaatselijke situatie. Denk bijvoorbeeld aan gemeenten met veel glastuinbouwbedrijven. Aanpassing van de verordening is dan niet noodzakelijk. Volstaan kan worden met een nieuw uitvoeringsbesluit van burgemeester en wethouders.

Lid 3 (onthefving voor minimaal belastende lozers):

Naast de onder de nadere regels vallende bedrijven maakt de nieuwe Model-verordening een tweede uitzondering op de vergunningplicht voor bedrijven die uitsluitend met huishoudelijk afvalwater overeenkomend bedrijfsafvalwater lozen. Dit lozen heeft nauwelijks of geen gevolgen voor de kwaliteit van het oppervlaktewater. Hierbij moet gedacht worden aan kantoren, magazijnen, scholen, handelsondernemingen en winkels voor zover deze uitsluitend met huishoudelijk afvalwater overeenkomend bedrijfsafvalwater lozen. In tegenstelling tot de bedrijven in het tweede lid hoeven deze zich ook niet ingevolge artikel 4 te melden.

Artikel 4

De regeling in de artikelen 4 tot en met 6 heeft betrekking op zogenaamde lichtere gevallen: lozingen vanuit inrichtingen waarvoor noch een vergunning van de waterkwaliteitsbeheerder op grond van de WVO noch op grond van artikel 3, lid 1 van deze verordening is vereist. Deze afbakening is tot uitdrukking gebracht in artikel 4, lid 6, van het model en artikel 3, tweede lid.

Volgens artikel 4 moeten voornemens tot lozing in de bedoelde lichtere gevallen aan burgemeester en wethouders worden gemeld. Het kan voorkomen dat aspirant-lozers niet steeds op eigen initiatief een kennisgeving zullen indienen. De gemeente dient daarom alert te zijn op aanwijzingen omtrent voornemens tot lozing, zoals met name aanvragen om milieu-, bouw- en aanlegvergunningen die opleveren.

In aanvulling op het derde lid is in artikel 2:1 van de Algemene wet bestuursrecht bepaald dat een ieder zich ter behartiging van zijn belangen kan laten bijstaan of door een gemachtigde kan laten vertegenwoordigen. Burgemeester en wethouders kunnen dan wel van de gemachtigde een schriftelijke machtiging verlangen.

De gegevens die ten minste bij de kennisgeving moeten worden verstrekt, zijn in lid 4 opgesomd. Het gestelde onder c van het vierde lid in dit artikel is opgenomen met als doel die gegevens van de aanvrager te verlangen die inzicht geven in de getroffen of te treffen maatregelen ter voorkoming etc. van de belasting van het milieu. Daaronder kan bijvoorbeeld een saneringsplan of een dimensioneringsberekening vallen. Onder het milieu in deze Model-verordening wordt mede het riool bedoeld.

Burgemeester en wethouders kunnen op grond van lid 5 nadere regels hieromtrent stellen. Zo verdient het aanbeveling de (aspirant-)lozer een formulier te verstrekken waarmee deze zijn melding kan doen. Een model hiervan is als bijlage 1 opgenomen.

Het is ook mogelijk om (in plaats van lid 4 en lid 5) in de verordening zelf te bepalen dat burgemeester en wethouders een formulier vaststellen voor het doen van de in lid 1 bedoelde kennisgeving en dat de voorgeschreven kennisgeving pas geacht wordt gedaan te zijn, zodra het formulier volledig en naar waarheid is ingevuld en tijdig is ingediend.

Artikel 5

De opsomming van categorieën bedrijven en de daarop toepasselijke algemene regels die artikel 4 van het Model 1987 gaf is in dit model in de verordening komen te vervallen.

Lid 1 geeft aan dat deze opsomming thans in het uitvoeringsbesluit van burgemeester en wethouders is terug te vinden, met als voordeel een grotere flexibiliteit, zie ook de toelichting bij artikel 3, tweede lid.

In een aantal gevallen zullen de nadere regels in artikel II, uit het uitvoeringsbesluit van burgemeester en wethouders, niet toereikend zijn. Daarom verschaft artikel 5, lid 2 aan burgemeester en wethouders de bevoegdheid om in individuele gevallen voorschriften op te leggen. Het opleggen van voorschriften is een Arob-beschikking.

Noot: De terminologie ten opzichte van het Model 1987 is aldus gewijzigd en in overeenstemming gebracht met de gemeentewet:

Model 1987: Model 1992:

Algemene regels - Indien vastgesteld door de raad:

Algemene regels: artikel 8, leden 1 t/m 5.

- Indien vastgesteld door burgemeester en wethouders:

Nadere regels: artikel 3, lid 2 en uitvoeringsbesluit, artikel II.

Nadere voorschriften Voorschriften: artikel 5, lid 2 en artikel 8, lid 6.

Volgens artikel 5 kunnen burgemeester en wethouders voorschriften opleggen zowel in de periode tussen kennisgeving en lozing, als daarna.

De bevoegdheid van burgemeester en wethouders een lozing alsnog te verbieden in lid 3 dient met de nodige zorgvuldigheid te worden gehanteerd. Immers op basis van de nadere regels is een bepaalde verwachting gewekt. Een plotseling verbod zal veelal in strijd zijn met de beginselen van behoorlijk bestuur.

Artikel 7

Dit artikel bevat een "restverbod": verbod van andere lozingen dan die welke reeds zijn verboden in de voorafgaande artikelen. Het betreft hier in principe zowel bedrijfsmatige als andere lozingen.

Denk aan het tegengaan van "abnormale" lozingen vanuit woonruimten, bijvoorbeeld door beoefenaren van een chemische liefhebberij of fotohobby.

Artikel 8

Dit artikel beoogt rioolbescherming. Het gaat hier dus niet om de bescherming van de kwaliteit van het oppervlaktewater.

Onderdeel b van lid 1 is opgenomen ten behoeve van de gemeenten die genoodzaakt zijn van tijd tot tijd het slib uit hun rioolstelsel te verwijderen. Uit de meeste rioleringen wordt het slib door middel van doorspoeling afgevoerd naar de zuiveringsinstallatie, onderscheidenlijk het oppervlaktewater, maar voor rioolstelsels met weinig of geen verval blijkt zulks niet afdoende te zijn. Zou het afgezogen slib sterk chemisch verontreinigd zijn, dan wordt het voor de gemeente moeilijk dit kwijt te raken. Op grond van lid 6 beschikt het gemeentebestuur over de mogelijkheid om waar nodig nadere voorschriften op te leggen die zijn bedoeld om ertoe bij te dragen dat te hoge concentraties van chemische stoffen in het slib worden voorkomen.

Ter verbijzondering van lid 1, bevat lid 2 algemene regels voor lozingen met of zonder werk. De gemeente kan deze landelijk opgestelde model-voorschriften uiteraard desgewenst aanpassen aan de plaatselijke situatie. Lid 2 verbiedt onder d en 3 onder meer het lozen van vaste afvalstoffen met behulp van versnijdende apparatuur en installaties.

De in lid 2, onder b, genoemde pH-waarde van 8,5 in het Model 1987 is op grond van praktijkervaringen opgetrokken naar een pH-waarde van 10 en geldt voor zowel de etmaal-, als de piekwaarde.

In lid 2, onder h, is het verbod rechtstreeks vanuit septictanks, rottingsputten en beerputten op de riolering te lozen opgenomen om aanrotting van het afvalwater zo veel als mogelijk te voorkomen.

Met betrekking tot het derde lid kan worden opgemerkt dat in verband met de hydraulische belasting ook het lozen van drainagewater op het vuilwaterriool of een gemengd riool voorkomen moet worden. Bij uitzondering kan het verontreinigde drainagewater wel op het regenwaterriool (een niet gekoppeld, gescheiden stelsel) worden geloosd. Aangezien dit voornamelijk een kwestie is van de gemeente intern (openbare werken), is dit in de verordening niet apart geregeld. Indien onder omstandigheden dit toch bij particulieren speelt, kan een regeling ervan op grond van artikel 3 worden voorzien.

In lid 4 is de benaming van "controleput" uit het model 1987 gewijzigd in controlevoorziening waardoor meer aansluiting is gevonden bij de praktische uitvoering van de verordening. In plaats van altijd een controleput kan nu daar waar een controleput bezwaarlijk is, desgewenst ook worden volstaan met bijvoorbeeld een aftapkraan bij een apparaat, een toestel, een machine of bijvoorbeeld de sifon van een wasbak. Ingeval de verordening een middel in plaats van een doelvoorschrift voorschrijft is een separate controlevoorziening natuurlijk niet nodig. In zo'n situatie wordt immers het middel zelf gecontroleerd. Dit betekent dus dat in zo'n geval een amalgaam- of vetafscheider tevens als controlevoorziening kan worden aangemerkt (zie artikel II, onder g en o, van het besluit).

Artikel 8 (zie de leden 1, 2 en 3) bestrijdt voorts "abnormale" lozingen vanuit woonruimten, bijvoorbeeld door beoefenaren van een chemische liefhebberij of fotohobby.

Zowel vanwege de aard van de lozing als eventueel de omvang van de lozing kan een lozing vanuit woonruimten geacht worden te zijn "anders dan bij normaal huishoudelijk gebruik" (voor lozingen op straatkolken, zie artikel 2 en de toelichting daarop).

Algemene toelichting bij hoofdstuk 4, Algemene wet bestuursrecht (AWB)

Voor de procedurele bepalingen die dit hoofdstuk bevat is geanticipeerd op de Algemene wet bestuursrecht (Stb 1992, 315). De AWB is door het parlement vastgesteld en zal naar verwachting tussen 1 juli 1993 en 1 januari 1994 in werking treden. Omdat de tekst van de AWB inmiddels vastligt is het mogelijk de voorschriften uit de AWB nu reeds te gebruiken. De redactie van de onderliggende verordening is aangepast aan de AWB. De volgende artikelen van de AWB worden nu reeds van toepassing verklaard op de uitvoering van de verordening:

- De artikelen 4:1 tot en met 4:6 van de AWB zijn van toepassing op de aanvraag tot het geven van een beschikking. De voorschriften hebben onder andere betrekking op: de wijze waarop de aanvraag moet worden ingediend, welke gegevens ten minste op de aanvraag moeten staan en wanneer de aanvraag in behandeling kan worden genomen.

- In de verordening worden de termijnen aangegeven waarbinnen de beschikkingen genomen moeten worden (artikel 11). Artikel 4:15 van de AWB is hierbij van belang. In dit artikel is bepaald dat de termijn voor het geven van een beschikking wordt opgeschort wanneer de aanvrager de gelegenheid krijgt de aanvraag met de ontbrekende gegevens en bescheiden aan te vullen. De beslistermijn wordt opgeschort tot de dag waarop de aanvraag is aangevuld of de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.
- De artikelen 4:16 tot en met 4:20 van de AWB zijn van toepassing op de motivering van de beschikking. Het uitgangspunt van deze artikelen is dat een beschikking dient te berusten op een deugdelijke motivering en dat de motivering wordt vermeld bij de bekendmaking van de beschikking.
- De artikelen 3:40, 3:41, 3:42 en 3:45 van de AWB regelen de bekendmaking van de beschikking. Een beschikking treedt niet eerder in werking voordat deze is bekend gemaakt.
- Onder aanvraag verstaat de AWB: een verzoek van een belanghebbende een besluit te nemen (artikel 1:3, derde lid, AWB). Een beschikking behoort tot de categorie besluiten. Een beschikking wordt in de AWB als volgt omschreven: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, die niet van algemene strekking is, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling, met inbegrip van de afwijzing van de aanvraag daarvan (artikel 1:3, eerste en tweede lid, AWB).
- Artikel 2:1 AWB geeft een ieder de mogelijkheid zich bijvoorbeeld bij het indienen van een aanvraag om beschikking door een gemachtigde te laten vertegenwoordigen. Een aparte bepaling daaromtrent zoals het model van 1987 die nog bevatte, is in de herziening komen te vervallen.

Het gebruik van de vorengenoemde artikelen van de AWB bij de behandeling van een aanvraag tot het geven van een beschikking vereist geen afzonderlijk besluit van het college van burgemeester en wethouders of het dagelijks bestuur van het openbaar lichaam. Bij de eerste aanvraag tot het geven van een beschikking zal aangegeven moeten worden dat bij de afwikkeling van de aanvraag de artikelen 1:3, 2:1, 4:1 t/m 4:6, 4:15, 4:16 t/m 4:20 en 3:40, 3:41, 3:42 en 3:45 van de AWB toegepast worden. Op grond van algemene beginselen van behoorlijk bestuur zijn burgemeester en wethouders vervolgens gehouden de daarop volgende aanvragen eveneens met toepassing van de AWB-artikelen te behandelen.

Op het moment dat de AWB bij koninklijk besluit in werking treedt is deze wet onverkort op de verordening van toepassing. De artikelen van de AWB die thans uitdrukkelijk van toepassing verklaard worden hebben vanaf dat moment rechtstreekse werking.

Artikel 9

In de Algemene wet bestuursrecht is hetgeen was bepaald in artikel 9 oud omtrent de schriftelijke aanvraag van een vergunning geregeld door middel van de artikelen 4:1, 4:2 en 4:4. De genoemde artikelen gelden zowel voor de aanvraag om vergunning als voor een ontheffing. Vergunningen dienen schriftelijk te worden verleend, zo volgt uit het systeem van de Algemene wet bestuursrecht. Artikel 4:1 van de Algemene wet bestuursrecht opent de mogelijkheid dat een aanvraag mondeling wordt ingediend, indien bij wettelijk voorschrift bepaald. Artikel 9 in het nieuwe model biedt daarvoor de grondslag, uit het systeem van de Algemene wet bestuursrecht volgt voorts dat een vergunning, ontheffing, een intrekking of wijziging daarvan schriftelijk wordt verleend. Afwijking daarvan is niet mogelijk. Wel biedt artikel 4:17 van de Algemene wet bestuursrecht de mogelijkheid de motivering in een later stadium te verstrekken.

Artikel 10 (oud)

Hetgeen was bepaald in dit artikel omtrent ongenoegzaamheid van de ingediende bescheiden en mogelijk niet-ontvankelijk verklaren in het Model 1987 wordt nu geregeld door middel van artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht. Voor de door burgemeester en wethouders te stellen termijn op grond van artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht voor aanvulling of verbetering lijkt een termijn van 2 weken in geval van een aanvraag om vergunning en 1 week ingevolge van een aanvraag om ontheffing redelijk.

Artikel 10

In de verordening is plaats ingeruimd voor advisering van de beheerder van de zuiveringsinstallatie dan wel van het ontvangende oppervlaktewater. Dit is nodig om te voorkomen dat er door de vergunningverlening een conflict ontstaat tussen de voorschriften die de gemeente aan de bedrijven oplegt en de regels die de waterkwaliteitsbeheerder de gemeente oplegt. Ingeval het rioolwater naar een zuiveringsinstallatie wordt afgevoerd, zullen deze voorschriften hetzij door de beheerder daarvan in een zogenaamde aansluitvergunning zijn gesteld, hetzij opgenomen zijn in een overeenkomst tussen de beheerder en de gemeente. Wordt het rioolwater rechtstreeks op het oppervlaktewater geloosd, dan zullen de voorschriften voor de gemeente zijn opgenomen in een vergunning op grond van artikel 1, lid 1, WVO.

Het kan nodig zijn dat alvorens de gemeente een vergunning kan verlenen er wijziging wordt gebracht in de aan de gemeente gestelde voorschriften. De procedure voor de behandeling van een aanvraag om een gemeentelijke vergunning houdt hiermee rekening. Weigeren van de vergunning is verplicht (artikel 16) wanneer de aanvraag in conflict komt met de voorschriften van de beheerder en aanvulling en wijziging hiervan niet mogelijk zullen zijn. Terstond weigeren is bestuurlijk de meest correcte handelwijze indien reeds bij binnenkomst van de aanvraag deze conclusie getrokken kan worden. Verwezen wordt verder naar de toelichting bij artikel 16.

Artikel 11

Indien zowel een vergunning op grond van de Wet milieubeheer als de lozingsverordening wordt aangevraagd, kan uit het oogpunt van integrale afweging gecoördineerde behandeling gewenst zijn. Lid 4 biedt daartoe een mogelijkheid. Indien toepassing is gegeven aan lid 4 ligt het voor de hand dat de waterbeheerder dan ook overeenkomstig de milieuvergunningprocedure adviseert.

Artikel 12

Dit artikel geeft een aanvulling op hetgeen over toezending van de beschikking in artikel 3:41 AWB is bepaald.

Artikel 13

Het beoordelingskader dat burgemeester en wethouders in acht dienen te nemen bij een beschikking wordt bepaald door de belangen ter bescherming waarvan de verordening strekt. Daarbij kan worden gedacht aan:

- a. bescherming van de riolering en/of de rioolwaterzuiveringsinstallatie;
- b. bescherming van het belang van een doelmatige werking van de riolering en/of de rioolwaterzuiveringsinrichtingen;
- c. voorkoming van gevaar;
- d. voorkoming van stankoverlast;
- e. voorkoming van redelijkerwijs vermijdbare en van ontoelaatbare verontreinigingen van oppervlaktewateren;

- f. bescherming van het belang van een doelmatige verwerking van het uit het riool te verwijderen slib;
- g. bescherming van het belang van en doelmatige verwerking van eindprodukten die ontstaan bij de behandeling van afvalwater in een rioolwaterzuiveringsinrichting;
- h. voorkoming van gevaar voor de veiligheid en gezondheid van personen;
- i. een doelmatig toezicht op de naleving van de voorschriften en beperkingen verbonden aan een vergunning.

In aansluiting hierop noemt dit artikel als beoordelingsgrond bij de vergunningverlening: redelijkerwijs te verwachten toekomstige ontwikkelingen. Deze beoordelingsgrond kan aanleiding geven tot het verlenen van de vergunning onder beperkingen dan wel het stellen van zwaardere voorschriften en zelfs tot weigering van de vergunning. Bij de omstandigheden genoemd onder a en b van dit artikel valt met name te denken aan het geval dat de lozing waarvoor vergunning wordt gevraagd ertoe zou leiden dat het maximaal nog toelaatbare vervuilings- of schadekansniveau zodanig wordt benaderd dat daardoor de aansluiting van andere lozers van dezelfde stoffen aan uiterst zware voorschriften zou moeten worden gebonden of zelfs geweigerd.

De genoemde omstandigheden vormen geen uitputtende opsomming. Men kan zich bijvoorbeeld de situatie voorstellen dat er binnen afzienbare tijd een verscherping van bepaalde wettelijke grensvoorwaarden voor te lozen stoffen te verwachten is.

Artikel 14 (oud)

In de Algemene wet bestuursrecht is hetgeen was bepaald in dit artikel omtrent de schriftelijke vorm in het Model 1987 geregeld door middel van artikel 1:3. In dit artikel uit de Algemene wet bestuursrecht is aangegeven wat verstaan wordt onder een "besluit", een "beschikking" en een "aanvraag".

Artikel 14

Als uitgangspunt is aangehouden dat vergunningen op grond van deze verordening in de regel voor onbepaalde tijd worden verleend. Wanneer niet met voldoende zekerheid kan worden geoordeeld over de gevolgen van een lozing of indien deze een tijdelijk karakter zal hebben, dan wel indien een aan de gemeente verleende vergunning daartoe noopt, kan een tijdelijke vergunning worden verleend.

Artikel 15

De vergunning is niet aan een persoon gebonden, zij gaat over op de rechtsverkrijgende. In de regel staat de vergunning op naam van de feitelijke gebruiker van de inrichting. Veelal gaat het om huurders en pachters, daarom wordt de term rechtsverkrijgende gebezigd.

Artikel 16

De aanvraag om vergunning wordt afgewezen, indien de voorschriften die de beheerder van de zuiveringsinstallatie c.q. het ontvangende oppervlaktewater aan de gemeente heeft gegeven geen ruimte open laten voor het verlenen van een vergunning en een gemeentelijk verzoek tot verruiming van die voorschriften is afgewezen. Deze reden tot weigering vindt zijn grond in de verhouding tussen gemeente en beheerder.

De beheerder zal zijn voorschriften veelal publiekrechtelijk stellen (artikel 1, WVO). De gemeente kan bezwaar aantekenen tegen een ontwerp-weigering tot aanpassing van de WVO-vergunning (artikel 7, WVO), voorts kan ook zij in beroep gaan tegen de weigering zelf (artikel 16, WVO).

De aanvrager van de gemeentelijke lozingsvergunning heeft als derde belanghebbende eveneens deze mogelijkheden van bezwaar en beroep. Het verdient aanbeveling dat de aanvrager door de gemeente daarop wordt gewezen.

Artikel 17

Tegen een besluit van burgemeester en wethouders tot intrekking of wijziging van de vergunning staan bezwaar en beroep open op grond van de Wet-arob.

Onder bepaalde omstandigheden kan volgens Arob-uitspraken intrekking of wijziging van een vergunning onrechtmatig zijn, indien geen schadevergoeding wordt toegekend.

Het lijkt redelijk dat deze "bestuurscompensatie" alleen dan ten laste van de gemeente komt wanneer de belastende beschikking wordt genomen binnen de beleidsmarge van het gemeentebestuur.

Daarbuiten zullen de aanspraken eventueel moeten worden gebaseerd op de WVO of op bijvoorbeeld de reglementen van de beheerder van een zuiveringsinstallatie, indien de gemeente op grond daarvan tot een besluit gedwongen wordt. Een aantal provincies en waterkwaliteitsbeherende waterschappen heeft regelingen vastgesteld welke voorzien in een schadevergoeding voor schade, voortvloeiend uit door de beheerder genomen maatregelen, dan wel uit door hem opgestelde voorschriften. Voor zover een dergelijke regeling van kracht is, verdient het aanbeveling zulks aan de potentieel gerechtigden mede te delen.

Het kan voorkomen dat de houder van een vergunning of ontheffing op eigen initiatief verzoekt om wijziging van deze beschikking. Weigert het gemeentebestuur de gevraagde wijziging, dan staat daartegen voor de aanvrager weer Arob-bezwaar en -beroep open.

Artikel 18

Dit artikel bevat een procedure voor de ontheffingsregeling als bedoeld in artikel 2, lid 2. Er is voor gekozen om voor een ontheffingsaanvraag hetzelfde regime toe te passen als voor een vergunningsaanvraag. Voor een ontheffingsaanvraag gelden in tegenstelling tot een vergunningsaanvraag kortere termijnen. Om snelheidsredenen is tevens de adviesregeling met de waterbeheerder als genoemd in artikel 10 niet van toepassing.

Artikel 21

Het niet voldoen aan deze verplichting is een strafbaar feit ingevolge artikel 184, Wetboek van Strafrecht (weigeren van medewerking aan opsporingsambtenaren), dan wel artikel 23 van deze Model-verordening juncto artikel 195 gemeentewet (weigeren van medewerking aan toezichthoudende ambtenaren).

Artikel 22

Veel gemeenten verbinden reeds aan lozingsvergunningen voor bedrijven en instellingen een voorschrift inzake het melden van storingsen. In verband met de te verwachten verschuiving van vergunningplicht naar algemene regels is het zaak een regeling ter zake in de verordening zelf op te nemen. Uit een oogpunt van duidelijkheid voor de lozers verdient het niettemin aanbeveling in vergunningen hierop te wijzen; zie ook de toelichting op artikel 14.

Artikel 23

Het model bevat verbodsbepalingen op de volgende plaatsen: artikel 2, eerste lid, artikel 3, eerste lid, artikel 5, derde lid, artikel 6, artikel 7, artikel 8, eerste, tweede, derde en zevende lid, artikel 21 en artikel 22, eerste lid. Al deze verbodsbepalingen stelt artikel 23 strafbaar op grond van de Lozingsverordening juncto gemeentewet.

Het model 1987 ging voor de strafbaarstelling nog uit van een tweedeling:

- de bepalingen uit hoofdstuk 2 met het oog op de bescherming van de kwaliteit van het oppervlaktewater; deze bepalingen zijn strafbaar gesteld op grond van de WVO jo WED. Strafbaarstelling op grond van de lozingsverordening bleef achterwege;
- de bepalingen uit hoofdstuk 3 met het oog op de bescherming van het riool: deze autonome bepalingen, gebaseerd op artikel 168 gemeentewet, werden in het Model 1987 in artikel 26 (oud) strafbaar gesteld.

Naast de in artikel 23 geformuleerde strafbaarstelling, zijn de verbodsbepalingen uit de hoofdstukken 1 en 2 van het model 1992 ook strafbaar op grond van de WVO jo WED.

De strafbaarstelling van de bepalingen uit de hoofdstukken 1 en 2 op grond van de WVO jo WED behoeft nadere toelichting. Deze is namelijk gebaseerd op artikel 1, lid 1, WVO.

Artikel 1, lid 2, WVO is immers als uitzondering op artikel 1 WVO geformuleerd. Met andere woorden een WVO-vergunning kan achterwege blijven als aan de voorschriften voor indirecte lozingspunten wordt voldaan. Als dit niet het geval is wordt men (fictief) geacht alsnog een vergunning ex artikel 1, lid 1, WVO nodig te hebben. Overtreding van artikel 1, lid 1 is op grond van artikel 28 WVO jo WED strafbaar gesteld.

Een en ander betekent dat een tenlastelegging zodanig moet zijn geconstrueerd dat het Openbaar Ministerie (OM) niet in bewijsproblemen komt voor de rechter ten aanzien van het brengen van afvalwater of afvalstoffen in het oppervlaktewater. Immers door de sterke verdunning tussen lozingspunt en RWZI is het bewijs dat een verboden stof na lozing ook in het oppervlaktewater aantoonbaar is terecht gekomen, veelal onmogelijk te leveren. Wanneer de tenlastelegging zich beperkt tot "het vervolgens brengen van afvalwater of afvalstoffen in het oppervlaktewater" kan dit bewijsprobleem worden voorkomen. In het Amsterdamse arrondissement heeft men hier goede ervaringen mee. Opgemerkt dient te worden dat gemeenten hierbij sterk afhankelijk zijn van de opstelling van het OM.

In dit model zijn daarom in afwijking van het model 1987, de bepalingen van de hoofdstukken 1 en 2 tevens strafbaar gesteld op basis van artikel 195 gemeentewet. Er is voor de hoofdstukken 1 en 2 in dit model dus sprake van een dubbele strafbaarstelling (WVO jo WED en gemeentewet) die onzes inziens mogelijk is nu de WVO-wetgever niet bedoeld heeft overtredingen van de gemeentelijke lozingsverordening uitputtend strafbaar te stellen via de WVO jo WED. Deze dubbele strafbaarstelling heeft voordeel dat men bij strafrechtelijke vervolging van overtredingen van de hoofdstukken 1 en 2 op grond van de gemeentewet nooit voor de vorengenoemde bewijsproblemen kan worden gesteld. Niettemin is onzes inziens strafrechtelijke vervolging op grond van de WVO jo WED een goed begaanbare weg. Daarom adviseren wij voor de zwaardere overtredingen van de hoofdstukken 1 en 2 de WVO jo WED-weg te volgen. Voor de lichtere gevallen kan met de weg van artikel 195 gemeentewet worden volstaan. Bij overtreding van hoofdstuk 3 is men uitsluitend op artikel 95 gemeentewet aangewezen.

Een straatkolk wordt opgevat als een vast lozingspunt en dus een werk in de zin van de WVO. Strafbaarstelling via de constructie van artikel 1, lid 1 WVO is onzes inziens dan ook mogelijk.

Het Model 1987 is in haar formuleringen steeds uitgegaan van "het lozen van afvalwater in de riolering". Dit houdt in dat er steeds bewezen moet worden dat er daadwerkelijk geloosd is op het riool. Door in deze verordening uit te gaan van stationaire situaties (het in werking hebben van een inrichting die kan lozen) wordt de bewijslast voor het OM vergemakkelijkt.

Overeenkomstig het bepaalde in het gewijzigde artikel 195 van de gemeentewet is aangegeven welke geldboetecategorie, de eerste of de tweede, als bedoeld in artikel 23 van het Wetboek van Strafrecht op overtredingen van de verordening van toepassing is. Gekozen is voor de tweede geldboetecategorie, met een maximumboete van f 5.000,--. De reden hiervoor is de samenhang van deze overtredingen van de lozingsvoorschriften met die welke onder de WVO vallen en die, al naar gelang er wel of niet sprake is van opzet, in de vierde dan wel de derde geldboetecategorie zijn ingedeeld. Het is niet wenselijk dat deze twee, beide op overtreding van voorschriften inzake indirecte lozingsbetrekking hebbende sanctiemogelijkheden te zeer uiteenlopen, ook al gaat het formeel slechts om een maximumgrens. Opmerking verdient nog dat bij veroordeling van een rechtspersoon een geldboete kan worden opgelegd tot ten hoogste het bedrag van de naasthogere categorie "indien de voor het feit bepaalde boetecategorie geen passende bestraffing toelaat" (artikel 23, lid 7, Wetboek van Strafrecht). Voor de onderhavige overtredingen van de verordening betekent dit dat aan rechtspersonen een boete van de derde categorie, dat wil zeggen met een maximum van f 10.000,-- kan worden opgelegd.

Er zijn zoals bekend naast deze strafrechtelijke ook bestuursrechtelijke handhavingsmiddelen. Zie bijvoorbeeld artikel 17, lid 1, onder c, van de Model-verordening (intrekking of wijziging van de vergunning). Verder beschikt het gemeentebestuur op grond van de gemeentewet over de bevoegdheid politiedwang toe te passen, zowel bij overtreding als dreigende overtreding. Wat dit laatste betreft wanneer het gemeentebestuur na een onderzoek, bijvoorbeeld ingesteld naar aanleiding van een tip van het waterschap of naar aanleiding van contacten met een bedrijf dat een bouw- of hinderwetvergunning heeft aangevraagd, gegronde redenen heeft om te verwachten dat het bedrijf in strijd met de verordening zal gaan lozen, is dat gemeentebestuur in principe bevoegd om het werk dat op de riolering is of wordt aangesloten van een stop te voorzien, dan wel op andere wijze af te sluiten van de riolering. Het is daarbij echter wel zaak om legale lozingszoveel mogelijk te ontzien. In de nieuwe Gemeentewet, welke naar verwachting in 1993 in werking zal treden, is onder artikel 138 de mogelijkheid opgenomen van het opleggen van een dwangsom.

Artikel 24

Toezicht

Ingevolge de artikelen 209, sub a en 221 van de gemeentewet zijn burgemeester en wethouders respectievelijk de burgemeester belast met de uitvoering van gemeentelijke verordeningen. Daaruit vloeit ook de bevoegdheid voort ambtenaren aan te wijzen die moeten toezien op de verordeningen. De verordening behoeft dus niet zelf te regelen aan welke ambtenaren de zorg voor de naleving van de verordening is opgedragen. De aanwijzing van ambtenaren die belast zijn met het toezicht is een zaak voor burgemeester en wethouders. Dit geldt zowel voor het toezicht op de bepalingen uit de hoofdstukken 1 en 2 als het toezicht op de bepalingen uit hoofdstuk 3.

Opsporing

Wel dient de verordening te regelen welke ambtenaren zijn belast met de opsporing van overtredingen van de door de Lozingsverordening riolering zelf strafbaar gestelde feiten (de in artikel 23 genoemde bepalingen). Volgens artikel 24, lid 1, zijn de door burgemeester en wethouders aangewezen toezichthoudende ambtenaren tevens met opsporing van deze bepalingen belast.

Ook hier geldt, net zoals bij artikel 23, voor overtreding van bepalingen uit de hoofdstukken 1 en 2 een keuzemogelijkheid:

opsporingsbevoegdheid voor overtreding van de lozingsverordening sec, dan wel opsporingsbevoegdheid voor overtreding van de lozingsverordening jo de WVO jo de WED. In dat laatste geval is namelijk de opsporingsbevoegdheid ten aanzien van de waterkwaliteitsbepalingen, voor zover strafbaar gesteld op grond van artikel 1 WVO, jo WED, geregeld in artikel 28 WVO, jo artikel 17, Wet economische delicten. In dat geval zal naast de aanwijzing van artikel 24 LVR, aanwijzing op grond van artikel 28 WVO jo artikel 17 WED moeten plaatsvinden; een dubbele aanwijzing dus.

De aanwijzing van deze ambtenaren geschiedt door het Ministerie van justitie.

Het ligt voor de hand de handhaving van de lozingsverordening in nauwe relatie te brengen met het bouw- en woningtoezicht en het Wet milieu-beheertoezicht. Het lozingsgedrag zal immers vaak samenhangen met de procesvoering - en onregelmatigheden daarin - elders in het betrokken bedrijf.

Artikel 25

De bevoegdheid tot binnentreden is gebaseerd op:

- voor toezicht en bestuurlijke sancties:
lozingsverordening riolering (LVR) juncto wet 1853 (zie APV-toelichting Hoofdstuk VI, p. 35, losbladige blauwe klapper model-algemene plaatselijke verordening van de VNG)
- voor strafrechtelijke opsporing en vervolging:
  - a. een strafbaar feit ex LVR juncto gemeentewet (kan zowel rioolbeschermingsbepaling als waterkwaliteitsbepaling zijn: wet van 1853);
  - b. een strafbaar feit ex WVO juncto WED (dit kunnen alleen waterkwaliteitsbepalingen zijn): hier geeft de WVO juncto WED een bijzondere regeling en wel dat artikel 20 WED juncto 17 WED juncto 28 WVO derogeert aan de wet van 1853, dus alleen in de artikel 17 WED genoemde ambtenaren zijn tot binnentreden bevoegd te weten:
    - de algemene opsporingsambtenaren van artikel 141
    - de bijzondere opsporingsambtenaren van artikel 142.

Artikel 26

De kosten van monsterneming en het analyseren van een monster - veelal uit te besteden door de gemeente aan een daartoe geschikt laboratorium - komen voor rekening van de gemeente en kunnen niet worden verhaald. Indien een inrichting meerdere lozingspunten op de riolering heeft, kan het nodig zijn meerdere monsters te nemen.

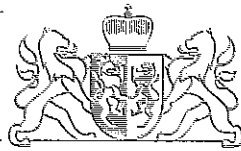
Artikel 28

Deze overgangsregeling behoeft uiteraard slechts opgenomen te worden ingeval de gemeente al een lozingsverordening riolering had vastgesteld.

Lid 2 geeft een overgangsregeling voor gewijzigde algemene regels (thans nadere voorschriften genoemd). Deze treden voor bestaande inrichtingen pas in werking na een door de raad vast te stellen termijn (te denken valt aan categorieën d en g, genoemd in artikel II van het besluit). Mede gezien de toekomstige regelgeving is een halfjaar onzes inziens een redelijke termijn. De overgangsregeling geldt alleen voor reeds bestaande inrichtingen die hebben kennisgegeven; dit blijkt uit het woord "opgelegd" in lid 2. Voor nieuwe inrichtingen gelden de nadere voorschriften direct.

Lid 3 geeft een overgangsregeling voor inrichtingen die onder de oude lozingsverordening niet waren aangewezen, te denken valt aan de categorieën artikel II, sub k (deels) en p van het besluit. Ook hier lijkt onzes inziens een termijn van een halfjaar redelijk.

Lid 4 geeft een voorziening voor de nadere voorschriften die burgemeester en wethouders als nadere uitwerking van de algemene regels onder het Model 1987 konden opleggen.

ARCHIEF
JL

Bezoekadres
Markt 11
Arnhem

Postadres
Postbus 9090
6800 GX Arnhem

telefoon (085) 59 91 11
telex 45 569 pbgld
telefax 085 - 59 94 80

- De Raad van de gemeente Oldebroek
Postbus 2
8096 ZG OLDEBROEK

OLDEBROEK
INGEKOMEN
19 MEI 1994
320
Class.nr. - 1.1.1.1.32..
Kopie naar:

datum 10 mei 1994 nummer MW94.30116-6082008
 onderwerp Lozingsverordening riolering 1994

Hiermede bevestigen wij op grond van artikel 198 van de gemeentewet (oud) de ontvangst van de door u in uw vergadering van 23 november 1993 vastgestelde Lozingsverordening riolering 1994.

Gedeputeerde Staten van Gelderland

voorzitter

griffier

coll. JL
code: DM/9412613

Inlichtingen bij dhr. Ten Hooven

doorkiesnr 598810

verzonden **18 MEI 1994**

postgirorekening 86 97 62
ABN Arnhem, rek nr 53 50 26 463
BNG 's-Gravenhage rek nr 28 50 10 824